

РЕШЕНИЕ

№ 5

гр. гр. Чирпан , 21.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЧИРПАН, СЪСТАВ II в публично заседание на
деветнадесети април, през две хиляди двадесет и първа година в следния
състав:

Председател: Тихомир К. Колев

при участието на секретаря Донка Д. Василева
като разгледа докладваното от Тихомир К. Колев Гражданско дело №
20205540100527 по описа за 2020 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Предявени са искове с правно основание чл. 144, 149 СК.

Ищецът твърди в исквата си молба, че в качеството си на син на ответника Д. Д. Д. с ЕГН ***** предявява срещу него иск по чл. 144 СК за издръжка на пълнолетни учащи се деца от родители, както и иск с правно основание чл. 149 СК за издръжка за минало време.

Изнася, че с влязло сила решение № 1931 от 27.11.2002г. по гр. д. № 1063/2002г. по описа на районен съд гр. Ямбол бил прекратен брака между майка му ** и баща му Д. Д. Д.. С постановеното решение упражняването на родителските права върху родените от брака деца ** Д.а Д.а с ЕГН: ** и той- Г. Д. Д. с ЕГН ***** били предоставени на майка ми, като баща му бил осъден да заплаща ежемесечна издръжка и на двете си деца в размер на 25 (двадесет и пет) лева. В последствие издръжката му била увеличена на 55 (петдесет и пет) лева, считано от 10.08.2007г. съобразно Решение № 112 от 08.01.2008г. по гр. д. № 345/2007г. на районен съд гр. Чирпан. С влязло в сила Решение от 12.05.2014г. по гр. д. № 427/2007 по описа на районен съд гр. Чирпан бил изменен размера на присъдената издръжка в размер на 110 (сто и десет) лева. Съобразно решение № 62 от 04.12.2015г. по гражданско дело № 321/2015г. отново бил изменен размера на присъдената издръжка, като баща му Д. Д. Д. бил осъден да заплаща ежемесечна издръжка в размер на 130 (сто и тридесет) лева.

Твърди се, че според разпоредбата на чл. 144 СК родителите дължат издръжка на пълнолетните си деца, ако учат редовно в средни и висши учебни заведения, за предвидения срок на обучение, до навършване на двадесетгодишна възраст при обучение в средно и на двадесет и пет годишна възраст при обучение във висше учебно заведение, и не могат да се издържат от доходите си и от използване на имуществото си и родителите могат да я дават без особени затруднения.

След завършване на средното му образование баща му спрял да изплаща издръжката му като от 05.07.2020г. до момента не получавал такава. В уверение на това прилага нотариално заверено копие на диплома за завършено средно образование № 005920, издадена от Директора на СОУ „Пейо Крачолов Яворов“ гр. Чирпан. След успешно положени кандидат студентски изпити бил приет да продължи образованието си в редовна форма на обучение на специалността „Софтуерно инженерство“ към ПУ „Паисий Хилендарски“ в периода от 2020 до 2024г. Преместването му в гр. Пловдив щяло да му създаде голямо финансово затруднение, тъй като бил приет в редовна форма на обучение и нямало да има възможност да се издържа самостоятелно. През изминалата година разходите му за храна, облекло, учебни пособия и подслон се поемали в по-голямата си част от майка му Цонка Тенева, за която с оглед на финансовото ѝ състояние съставлявало изключителна трудност. Преместването му в гр. Пловдив щяло да създаде още по-голямо финансово затруднение за майка му, тъй като стандартът на живот там бил в пъти по-висок от гр. Чирпан. Тъй като не притежавал недвижими имоти, ще трябвало да заплаща ежемесечен наем на жилище/общезитието, в което ще живее. Редовната форма на обучение не му позволявала да работи по трудово правоотношение, за да се издържа от собствените си средства. Не получавал пенсия, социални помощи или дивиденди, като доход, с който да покрива нуждите си. До колкото му било известно баща му бил работоспособен, не страдал от тежки здравословни проблеми, нямал степен на инвалидност и работел по трудово правоотношение с възнаграждение в размер надвишаващ минималната работна заплата за страната. Освен това нямал сключен друг граждански брак и нямал ненавършили пълнолетие деца от друг брак, които да издържа. Счита, че с оглед на това не би следвало да представлява особено материално затруднение за баща му да заплаща издръжка в размер на 162.50лв. (сто шестдесет и два лева и петдесет стотинки), равняваща се на половината от минимално необходимата сума за издръжката му. Счита, че предпоставките за уважаване на предявения иск по чл. 144 СК са налице считано от 05.07.2020г., тъй като оттогава не бил получавал издръжка, като непосредствено след тази дата се записал да продължи обучението си в Пловдивски университет „Паисий Хилендарски“, специалност „Софтуерно инженерство“, което удостоверявал с платежна разписка, издадена от съответната институция и уверение (приложение № 3), заверено от инспектор от отдел „Учебен“ на Пловдивски университет „Паисий Хилендарски“.

Моли съда, да уважи предявения от него иск по чл. 144 СК като постанови решение, с което да осъди Д. Д. Д. с ЕГН *****, с адрес гр. **, да заплаща ежемесечна издръжка в размер на 162.50лв.(сто шестдесет и два лева и петдесет стотинки) на него, сина му, Г. Д. Д. с ЕГН *****, считано от датата на предявяване на исковата молба, ведно със законната лихва за забава върху всяка просрочена вноска до настъпване на законни основания за нейното изменение или прекратяване.

Моли съда да постанови решение, с което да уважи предявения иск с правно основание чл. 149 СК за издръжка за минало време за периода от 05.07.2020 до 03.09.2020 включително в размер на 305 лева (триста и пет лева).

В срокът по чл. 131 от ГПК е постъпил отговор от ответната страна, с който взема становище, че искът е допустим, но неоснователен и недоказан, като излага подробни съображения за това. Счита, че искът с правно основание чл.144 от СК е неоснователен и недоказан и моли да бъде отхвърлен изцяло. Представя Удостоверение № 341/30.09.2020г. за трудовите си доходи.

Квалификацията на исковете е чл. 144 и чл. 149 от СК.

Съдът като взе предвид становищата на страните и прецени събраните по делото

доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намери за установено следното:

Между страните не се спори, и от представеното по делото удостоверение за раждане се установява, че ищеца е син на ответника.

Понастоящем ищеца е навършил пълнолетие.

Видно от представените писмени доказателства същият е студент в ПУ „ Паисий Хилендарски „ в специалност софтуерно инженерство, вид на обучението – редовно.

Ответникът не признава исковата претенция, като взема становище, че получаваните от него доходи не му позволяват да заплаща претендираната издръжка.

По делото е представено Удостоверение за трудови доходи, от което се установява, че ответника по делото получава брутни трудови възнаграждения в размер на 652, 68 лв. месечно за месеците от 04.2020 г. до 08.2020 г.

Представени са от ищцовата страна писмени доказателства от които безспорно се установява, че ищеца има значителни разходи свързани с обучението му като студент.

При така установените факти от значение за спора съдът достигна до следните правни изводи:

За да бъде уважен искът за осъждане на ответника да заплаща месечна издръжка на сина си в определен размер следва да се установи, че същия продължава образованието си в средно или висше учебно заведение, не е навършил 25- годишна възраст, не може да се издържа от доходите си или от използване на имуществото си и ответникът може да дава издръжката без особени затруднения. Навършването на пълнолетие от детето погасява специално уреденото задължение за издръжка на родителя по отношение на ненавършилите пълнолетие деца. Докато издръжката на ненавършилите пълнолетие деца е безусловна – т. е. родителят я дължи, независимо дали детето е трудоспособно и дали може да се издържа от имуществото си, то при издръжката по чл 144 СК дължимостта се обуславя от възможността на лицето да дава издръжка и ако тя не представлява особено затруднение за него.

Според трайно установената съдебна практика, включая задължителна такава, издръжката чл. 144 от СК от родител на пълнолетно дете, докато учи, за разлика от тази, дължима по чл. 143 от СК на ненавършилите пълнолетие деца, не е безусловна. Нужно е от една страна, навършилите пълнолетие учещи деца да не могат сами да си осигурят необходимата им издръжка от доходите си или от използване на имуществото си и от друга страна, родителят да може да я дава без особени затруднения. От това следва, че само поради обстоятелството, че родителят е трудоспособен и по презумпция може да си осигурява доходи от труд, не значи, че дължи издръжка по чл. 144 от СК. Родителят отговаря по чл. 144 от СК тогава, когато притежава средства над собствената си необходима издръжка, които да му позволят, без особени затруднения да отделя средства и за издръжка на пълнолетното си дете. Трудоспособността при липсата на доходи и друго имущество е правно значима само в хипотезите на чл. 143, ал. 2 и 3 СК, защото задължението за издръжка в тези случаи произтича от основното задължение на родителите да се грижат за ненавършилите пълнолетие деца и да им осигуряват условия на живот, необходими за развитието им. Когато обективно родителят няма достатъчни доходи над собствената му издръжка, издръжката на пълнолетното дете е особено затруднение за него по смисъла на чл.

144 от СК, което изключва дължимостта ѝ. Възможността за плащане на издръжка е винаги обективна и конкретна и се определя от имуществото, доходите, квалификацията, семейното положение, здравословното състояние и начина на живот на задълженото лице.

В настоящия случай, се установи, че ищеца е на двадесет навършени години и продължава образованието си във висше учебно заведение, редовна форма на обучение, което е основание да се приеме, че има право да претендира издръжка от родителите си при условията на чл. 144 от СК, при наличие на другите две кумулативно изискуеми предпоставки, а именно невъзможност да се издържа от доходите и имуществото си и възможност на родителите да му дават издръжка без това да съставлява особено затруднение за тях.

Съобразно възрастта, пола му и обстоятелството, че се обучава в друг град, съдът намира, че средствата необходими за задоволяване нуждите на ищеца възлизат в размер на 550. 00 лева на месец. Предвид това и изложеното по-горе, приема, че липсата на доходи, а и не се установи да притежава имущество, водят до невъзможност да покрива месечната му издръжка.

Що се отнася до възможността на ответника да заплаща издръжка на ищцата, без това да съставлява особено затруднение за него, като съобрази доходите на ответника, намира, че същия би могъл да предоставя като издръжка на пълнолетния си син, без това да му е в тежест, сумата от 100. 00 лева месечно, за която исковата претенция е основателна и следва да се уважи. Присъденият размер се дължи от датата на завеждане на исковата молба – 03.09.2020 г.

В останалата част, за разликата до пълния размер от 162,50 лева искът се явява неоснователен, поради факта, че посочената сума би създала затруднение за ответника да задоволява собствените си нужди и потребности.

В тази насока съдът счита, че следва да посочи, че при определяне на размера на дължимата се издръжка се съобразява и с линията на прага на бедността за 2021 г., определен с Постановление № 265 от 24 септември 2020 г. за определяне размера на линията на бедност за страната за 2021 г. в размер на 369 лева.

По изложените по- горе съображения по отношение на иска с правно основание чл.144 от СК съдът приема, че и иска с правно основание чл.149 от СК – издръжка за минало време е основателен и доказан до размер на по 100, лв. за всеки един от претендираните месеци.

По отговорността за разноски:

Такива не се претендират от никоя от страните поради което и не се дължат.

Ответникът дължи и държавни такси в размер на 4,00 лв. за иска по чл 149 СК и 144,00 лв за иска по чл 144 СК.

Така мотивиран , съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Д. Д. Д. с ЕГН *****, с адрес гр. **, да заплаща ежемесечна издръжка в размер на 100.00 лв.(сто лева) на сина си, Г. Д. Д. с ЕГН ***** с адрес гр. **, считано от датата на предявяване на исковата молба- 03.09.2020 г., ведно със законната лихва за забава върху всяка просрочена вноска, до настъпване на законни основания за нейното изменение или прекратяване, като ОТХВЪРЛЯ иска в останалата му част до размер на 162,50 лв., като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА Д. Д. Д. с ЕГН *****, с адрес гр. **, да заплати на сина си Г. Д. Д. с ЕГН ***** с адрес гр. **, издръжка в размер на по 100 лв. месечно/ сто / или общо в размер на 200, 00 лв. за изминал период от време – за периода 05.07.2020 г. до 03.09.2020 г.

ОСЪЖДА Д. Д. Д. с ЕГН *****, с адрес гр. **, да заплати по сметка на РС Чирпан ДТ в размер на 4,00 лв. за иска по чл. 149 СК и 144,00 лв. за иска по чл 144 СК.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Окръжен съд – Стара Загора в двуседмичен срок, считано от 05.05.2021 г. ,съгласно чл. 315, ал. 2 ГПК.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Чирпан: _____